

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de novembre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. C.O.C. va presentar davant de l'Hble. Batllia demanda laboral contra el Sr. M.G.H., en reclamació de la quantitat de 20.920 €, més els interessos legals corresponents, en concepte de preavis (3.600 €); de 15 dies de vacances (600 €); de 13 dies recuperables (520 €); i d'indemnització per acomiadament indegut i degradant (16.200 €).

II.- El Sr. M.G.H. es va oposar a totes les pretensions de la part actora, contestant que l'acomiadament del Sr. C.O.C. era totalment justificat, procedent i ajustat a dret, arrel del fet que el treballador va abandonar el seu lloc de treball durant un termini de més de 3 dies consecutius.

III.- Per sentència de data 4 de juny del 2008, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant substancialment la demanda de l'actor, va condemnar el Sr. M.G.H. a pagar al Sr. C.O.C., l'import de 16.200 € amb els interessos legals a partir del dia 12 de novembre del 2007, i a satisfer les costes processals ocasionades.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. M.G.H. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre s'oposa rotundament al pronunciament del tribunal a quo, quan aquest diu que l'acomiadament hauria estat practicat contravenint les disposicions dels articles 70, 71 i 72 de la Llei sobre el contracte de treball, així com s'oposa als interessos que s'apliquen a la quantitat de 16.200 € i a la condemna en costes que s'efectua.

II.- Els fets incontrovertits són els següents: al mes de desembre del 2004, el Sr. C.O.C. va començar a treballar pel compte del Sr. M.G.H., en qualitat de disc jockey de l'establiment El Bolero, mitjançant un salari mensual darrerament de 1.200 €; al principi del mes de juny del 2007 el Sr. M.G.H. va comunicar al conjunt dels seus empleats, que per raons d'obres, el local romandria tancat fins a nova notificació per part seva, i que podien aprofitar per agafar vacances, ço que va fer el Sr. C.O.C. el dia 22 de juliol del 2007 fins al dia 22 d'agost; en data del 31 d'agost del 2007 l'empresari va donar de baixa definitiva al treballador de la CASS; per carta certificada del dia 12 de setembre del 2007 l'empresari va comunicar al treballador el seu acomiadament sense preavis ni compensació econòmica, per abandó del seu lloc de treball per un període superior a 3 dies laborables consecutius sense causa justificada.

III.- En cas d'acomiadament sense necessitat de preavis ni d'obligació de satisfer cap compensació econòmica, l'article 72 de la Llei sobre el contracte de treball exigeix que l'avís de comiat es faci mitjançant carta certificada o mitjançant l'entrega directa al treballador. Resulta dels documents que consten en autes (folis 8 i 55) que l'empresari va donar al Sr. C.O.C. de baixa definitiva a la CASS a comptar del dia 31 d'agost 2007, el que determina que la relació laboral es va finalitzar el mateix dia, sense que l'empresari hagi comunicat aquesta finalització d'acord amb els requisits de forma exigits pel referit article 72, atès que la carta d'acomiadament fou enviada molt més tard, concretament el dia 12 de novembre del 2007, quan

l'acomiadament ja s'havia fet efectiu. En conseqüència, sense que s'hagi d'examinar les altres circumstàncies i en particular si el treballador ha abandonat o no el seu lloc de treball 3 dies consecutius, força és de constatar que l'acomiadament del Sr. C.O.C. fou fet en forma indeguda, el que dóna dret al treballador a la indemnització prevista en l'article 76-1 de la Llei sobre el contracte de treball.

IV.- Respecte als interessos derivats de la indemnització atorgada, s'ha de desestimar igualment la pretensió del recurrent, atès que la vulneració per l'empresari de la legislació vigent en matèria d'acomiadament pot ser considerada com un tipus de mora, i que el treballador no ha de patir la dilatació del procediment per percebre els drets que li corresponen.

V.- En conseqüència s'ha de confirmar la resolució impugnada i condemnar la part que recorre al pagament de les costes judicials de segona instància en virtut del principi de venciment.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. M.G.H.;
Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 4 de juny del 2008, en tots els seus extrems;
Condemnar al Sr. M.G.H. al pagament de les costes judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-